

en eller anden Maade er truffet en Ordning med Banker eller andre Pengeinstitutter, som gør, at man maa sig, at en Garantifond ikke er nødvendig. En saadan Ordning tror jeg nu ikke kan træffes, i alt Fald ikke straks ved Kreditforeningens Opstaaen, og derfor er jeg ogsaa vis paa, at denne Bestemmelse vil blive benyttet saaledes, at Garantifonden bliver forlangt. Men allerede derved vil der opstaa en bedre Ordning for Kreditforeningen, naar Forholdet dog ikke er dette, at der er paalagt Kreditforeningen en Pligt, den ubetinget skal opfylde og opfylde strengt efter Ordene. Kreditforeningen vil nemlig saa blive udsat for, at den under vore smaa Forhold møder en Sammenlutning mellem Pengeinstitutterne, og at disse stille strengere Fordringer for Foreningen, end den ellers vilde faa. Men saa er der ogsaa dette, at under den senere Virksomhed vil det kunne stille sig saaledes, at Kreditforeningen kan opvise saadanne Overenskomster med Pengeinstitutter, der gøre, at Garantifonden kan staa som overflødig eller i alt Fald blive nedbragt til et mindre Beløb, og det er det, jeg mener, man skal overlade til Indenrigsministerens Afgørelse. Det er ikke saa, at denne Afgørelse i og for sig indeholder noget behageligt, tværtimod vil det for Indenrigsministeren være bedre, om denne Tilføjelse ikke er der, thi saa er han langt behageligere stillet, men det er for selve Sagens Skyld, for Kreditforeningens Skyld, at jeg siger: Lad denne Bestemmelse blive staaende, thi saa vil man hjælpe Kreditforeningen til en bedre Ordning af dette Forhold, og uden at der sker Skade til nogen Side.

Schulz: Jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger til et Par af de Vædringsforslag, der ere stillede. Da der imidlertid er talt meget i samme Retning, som mine Bemærkninger vilde gaa, kan jeg fatte mig meget kort. Der er en Side af Sagen, som det forekommer mig, ikke er fremdragen tilstrækkelig, og jeg skal da udbede mig en lille Smule Opmærksomhed for atter at komme ind paa Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 1. Det hedder jo der, at ved Vædringer skal der kun tages Hensyn til Ejendommens Grund, Bygninger og Kraftmaskiner, altsaa ikke til Specialmaskiner. Den Bestemmelse finder jeg ganske ejendommelig; der vil nemlig kunne fremkomme det mærkelige Tilfælde, at en industridrivende, som for Døjeblikket er beskyttet gennem den Vare, han tilvirker, og maaske er stillet paa lige Fod med den udenlandske Konkurrent, kun kan faa et begrænset Laan, men hvis

det nu skulde ske, at Beskyttelsen blev borttaget — og det er vel ikke utænkeligt, eftersom vi nu staa lige over for en Toldreform — kan han opnaa at faa et større Laan, fordi disse Specialmaskiner da kunne tages med, uagtet det vel i de fleste Tilfælde vil vise sig, at hans Forretning gaar tilbage, og at disse Specialmaskiner, der ere stillede som Pant, gaa ud af Værdi. Det vil vel findes ganske naturligt, at der er en saadan Bestemmelse. Jeg kunde fremdrage et Udsagnis deri for Industriens Bedkommende, og det er, at de ærede Medlemmer af Mindretallet og andre, som maatte holde stærkt paa denne Bestemmelse, maatte nødvendigvis, naar Toldreformen kommer for, at denne Grund holde paa Beskyttelsen — men jeg kan dog ikke være fuldt ud sikker paa, at de ville gøre det. Det forekommer mig imidlertid, at Pantefikkerheden vil betydelig forringes, hvis vi vedtage denne Bestemmelse, og det var dog vel ikke det, man vilde opnaa. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at naar der er nævnt Bygninger, Kraftmaskiner og Grund, saa findes der af Inventariedele i enhver Fabrik ogsaa andre Maskiner, der have og kunne faa almindelig Anvendelse; jeg skal særlig nævne Transmissioner og alt, hvad dertil hører; det er noget, der kan faa Anvendelse overalt. Det viser sig saaledes, at man ikke paa den Maade kan begrænse det alene til Bygninger og Kraftmaskiner. Jeg kan ligesom andre foregaaende Talere ikke se nogen Grund til, at man skulde forandre Navnet „Kreditforening“ til „Laanforening“. Det bliver jo, som Forslagets Titel hedder, en Kreditforening for Ejere af industrielle Ejendomme, og den kan altsaa aldrig blive forvekslet med Kreditforeninger for Ejere af Landejendomme eller andre Ejendomme. Det forekommer mig derfor besynderligt, at man vil gaa til ligesom at brændemærke denne Forening med et ganske andet Navn, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at det ærede Mindretals Forslag ikke vedtages, og at det høje Ting ikke gaar med til dem. Der er vel egentlig heller ikke nogen Grund til i Industrien at være begejstret over det Forslag, som Flertallet er kommet med. Jeg kunde være mere tilbøjelig til at følge den højtærede Minister, men jeg vil dog, hvis ikke andet kan være, gaa med til at anbefale, at man holder sig til de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag.

Det. Hansen: Jeg tillod mig ved første Behandling at udtale, at jeg fandt det foreliggende Lovforslag i enhver Henseende